Dosarul nr. 2-21466/22 PIGD 2-22142418-12-2-29092022

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

13 martie 2023 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Angela Ciubotaru,
Grefier Ișhan Artiomov,
Cu participarea:
În lipsa reclamantului Baev Alexandru, legal citat.
În lipsa avocatului reclamantului Valentin Caisîn, care a solicitat examinarea în lipsă.
În lipsa pîrîtei Baeva Ectaerina, care a depus cerere de examinare în lipsă și de recunoașterea acțiunii în temeiul

examinând în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Baev Alexandru împotriva Baeva Ecaterina, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Centru mun. Chișinău cu privire la decăderea din drepturile părintești, -

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

La data de 28 septembrie 2022 Baev Alexandru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Baeva Ecaterina cu privire la decăderea din drepturile părintești.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că din căsătoria încheiată cu pîrîta Baeva Ecaterina la data de *****2014 s-a născut fiul Baev M*****, căsătoria a fost desfăcută la data de 31.07.2018.

Susține reclamantul, că după divorțul locuiește împreună cu copilul minor Baev M*****, însă pîrîta Baeva Ecaterina n-a manifestat nici un interes pentru copil, evită orice contact cu copilul, nu-l vizitează, nu-i acordă atenția necesară, nu-l sună, nu se interesează de el.

Consideră reclamantul Baev Alexandru că neonorarea obligațiunilor părintești de către Baeva Ecaterina de a participa la creșterea și educarea copilului

minor constituie temei de decăderea din drepturile părintești, așa cum prevede art. 67 lit. a) și h) Codul familiei.

Cere, reclamantul Baev Alexandru decăderea pîrîtei Baeva Ecaterina din drepturile părintești asupra copilului minor Baev M***** născut la 03 iunie 2014.

Prin încheierea din 03.10.2022 cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare, fiind stabilită ședință de judecată pentru 24.01.2023 ora 11:00.

În cadrul ședinței de judecată, reclamantul Baev Alexandru nu s-a prezentat, fiind legal citat, avocatul acestuia la fel nu s-a prezentat, însă prin intermediul pârâtei a solicitat amânarea examinării cauzei.

Pârâta în cadrul ședinței din 24.01.2023 a susținut cererea de amânare.

Totodată instanța de judecată a atras în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului DPDC sect. Centru, comunicând acestuia despre prezenta cauza, obligația de a prezenta concluzii scrise.

În cadrul ședinței din 13.03.2023 părțile nu s-au prezentat.

Reprezentantul reclamantului a solicitat amânarea ședinței, invocând probleme de sănătate, sau după caz examinarea cauzei în lipsă, menționând că susține integral acțiunea și solicită ca să fie luată în considerație recunoașterea acțiunii de către pârâta.

Pârâta nu s-a prezentat, însă prin cererea depusă la 01.03.2023 a solicitat examinarea cauzei în lipsă, recunoscând acțiunea în sensul formulat, solicitând emiterea hotărârii prin care va fi decăzută din drepturile părintești asupra copilului minor Baev M*****, născut la *****.2014.

Intervenientul accesoriu, fiind legal citat, nu s-a prezentat în ședința de judecată.

În prezența datelor privind citarea legală, reținând cererile privind examinarea cauzei în lipsa reprezentantului reclamantului și a pârâtului, instanța de judecată, reieșind din obligațiile statuate la art. 4, 192, 206 CPC a dispus examinarea cauzei în lipsa părților absente.

Aprecierea instanței de judecată.

Studiind materialele cauzei, probele prezentate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată conchide de a respinge cererea de chemare în judecată nominalizată pentru considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 130 alin.(1) CPC instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă,

nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art.240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Potrivit art.6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili.

În ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că obiectul prezentului litigiu îl constituie decăderea din drepturile părintești a pîrîtei Baeva Ecaterina asupra copilului minor Baev M*****.

Din întreg materialul probator administrat în cauză, s-a stabilit că la data de *****2014 în familia Baev Alexandru și Baeva Ecaterina s-a născut copilul Baev M*****.

Căsătoria între Baev Alexandru și Baeva Ecaterina a fost desfăcută la OSC sectorul Botanica, municipiul Chișinău la data de 31.07.2018.

Ca urmare, instanța de judecată reține, că reclamantul Baev Alexandru prin intermediul avocatului ales a invocat drept temei de decădere a Baeva Ecaterina din drepturile părintești în privința copilului minor, eschivarea de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, inclusiv de plata pensiei de întreținere, adică temeiul prevăzut de art. 67 lit. a) și h) al Codului familiei, însă nu au prezentat nici o dovadă în acest sens.

În conformitate cu art.118 alin. (1) al Codului de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale.

În conformitate cu art. 130 CPC, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Potrivit art. 67 Codul familiei, părinţii pot fi decăzuţi din drepturile părinteşti dacă: *a) se eschivează de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, inclusiv de la plata*

pensiei de întreţinere; b) refuză să ia copilul din maternitate sau dintr-o altă instituţie curativă, educativă, dintr-o instituţie de asistenţă socială sau alta similară; c) fac abuz de drepturile părinteşti; d) se comportă cu cruzime faţă de copil, aplicînd violenţa fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului; e) prin comportare amorală, influenţează negativ asupra copilului; f) suferă de alcoolism cronic sau de narcomanie; g) au săvîrşit infracţiuni premeditate contra vieţii şi sănătăţii copiilor sau a soţului; precum şi, *h) în alte cazuri cînd aceasta o cer interesele copilului.*

Din conținutul normei de drept enunțate, rezultă că, decăderea din drepturile părintești este o sancțiune, care poate fi aplicată față de părinții, care din culpă gravă nu-și îndeplinesc obligațiunile față de copil, inclusiv, se eschivează de la plata pensiei de întreținere sau fac abuz de drepturile părintești.

Or, pentru decăderea din drepturile părintești pe motivul eschivării de la exercitarea obligațiilor părintești, este necesară existența unor probe pertinente care ar demonstra cu certitudine că părintele se eschivează cu rea-credință, inclusiv cu viclenie, de la îndeplinirea acestora.

Decăderea din drepturile părinteşti este *cea mai gravă sancţiune* din dreptul familiei ce se poate aplica unui părinte pentru greșeli de o ***gravitate deosebită*** în exercitarea drepturilor sau îndeplinirea îndatoririlor părintești cu privire la persoana copilului minor.

Eschivarea de la exercitarea obligaţiilor părinteşti include acţiunile sau inacţiunile sistematice ale părinţilor care pun în pericol sănătatea fizică şi psihică a copilului, dezvoltarea lui morală, asigurarea condiţiilor de trai şi materiale, primejduiesc învăţătura şi instruirea copilului.

La fel, instanța de judecată reține, că reclamantul Ruslan Catan, n-a justificat prin probe, așa cum o cer art. 118, 122 CPC, că Baeva Ecaterina eschivează de la exercitarea obligațiunilor părintești și de plata pensiei de întreține, or din actele prezentate */copia buletinelor de identitate , certificat de divorţ şi certificat de naştere a copilului minor/* nu se reţin acele circumstanțe excepționale sau comportamentul nedemn al intimate față de copilul Baev M*****, care ar servi temei pentru decăderea acesteia din drepturile părintești.

Pe cale de consecință, reținând cele expuse, instanța de judecată n-a constatat un dezinteres a pârâtei Baeva Ecaterina pentru creșterea și dezvoltarea copilului său și nici eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești prin plata pensiei de întreținere, care ar constitui temei de decăderea din drepturile părintești asupra copilului minor, temeiul cu care reclamantul Baev Alexandru s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune, nu și-a găsit confirmare.

Or, din materialele cauzei nu rezultă că, Baeva Ecaterina are restanțe la plata pensiei de întreținere, circumstanțe în care nu poate fi constatat faptul

eschivării ultimei de la plata pensiei de întreținere, condiție obligatorie prevăzută de legislator în art. 67 lit.a) Codul familiei.

Referitor la invocarea prevederilor art. 67 lit. h) Codul familiei, din materialele cauzei, la fel, nu rezultă că acestea cazuri există.

Or, legislatorul a prevăzut expres, drept temei de decăderea din drepturile părintești - eschivarea de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, inclusiv de la plata pensiei de întreţinere, iar în lipsa unor probe justificative, acțiunea este neîntemeiată, în discordanță cu circumstanțele de fapt stabilite și contravine grav normelor legale aplicabile speței.

Tot în acest sens, instanța de judecată reține și jurisprudenţa CtEDO în cauzele privind decăderea din drepturile părintești, potrivit căreia, în cauzele de acest fel, examinarea elementelor care servesc cele mai bine interesele copilului este întotdeauna de o importanță fundamentală (cauza Johansen vs Norvegia, hotărâreadin 07 august 1996), că interesul copilului trebuie considerat ca fiind primordial şi că doar un compartiment deosebit de nedemn poate determina ca o persoană să fie privată de drepturile sale părinteşti în interesul superior al copilului (cauza Gnahore vs Franţa, hotărârea din 19 septembrie 2000 şi Johansen citată anterior).

Totodată, CEDO subliniază totuși că, acest interes prezintă un dublu aspect (cauza Gnahore, menţionată mai sus): pe de o parte, să le garanteze copiilor o evoluţie într-un mediu sănătos; pe de altă parte, să menţină legăturile acestora cu familia, cu excepţia cazului în care aceasta s-a arătat a fi nedemnă, deoarece distrugerea acestei legături determină ruperea copilului de rădăcinile sale (cauza Maumousseau şi Washington vs Franţa, hotărârea din 06 decembrie 2007).

Instanța de judecată reține că neexercitarea corespunzătoare a drepturilor părinteşti trebuie să aibă o anumită gravitate pentru a atrage sancţiunea decăderii din drepturile părintești, astfel că nu orice atitudine sau comportament necorespunzător al părinţilor conduce la decăderea din drepturile părintești, or comportamentul Baeva Ecaterina, chiar dacă aceasta recunoaște acțiunea înaintată, n-a atins gradul de gravitate pentru a fi temei de decăderea a acesteia din drepturile părintești de mamă.

Apreciind speța sub aspectele invocate, inclusiv poziția participanților la proces, se reține că sancțiunea decăderii din drepturile părintești poate fi aplicată față de părinții care, din culpă gravă, nu-şi îndeplinesc obligațiunile față de copii sau fac abuz de drepturile părintești.

Astfel, raportând cele menționate la caz, instanța de judecată relevă că nu au fost prezentate probe ce ar confirma culpa gravă a Baeva Ecaterina la neîndeplinirea obligațiilor părintești și nici faptul că aceasta este nedemn pentru a fi mamă copilului minor Baev M*****, or n-au fost prezentate probele

ce confirmă că ultima se eschivează cu rea-credință de la executarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere, care urma a fi probată prin circumstanțe concrete sau careva acte de constatare, nici n-a fost demonstrată necesitatea decăderii Baeva Ecaterina din drepturile părintești prin probele prezentate.

Neexercitarea corespunzătoare a drepturilor părinteşti trebuie să aibă o anumită gravitate pentru a atrage sancţiunea decăderii, astfel că nu orice atitudine sau comportament necorespunzător al părinţilor duce la decăderea din drepturile părintești.

În consecința celor expuse, instanța de judecată relevă că, decăderea din drepturile părintești este o sancțiune foarte drastică, astfel încât ea trebuie aplicată față de părinți numai după ce se va constata că alte măsuri luate față de părinți ce nu-și îndeplinesc obligațiile părintești, precum cele prevăzute de art.74 al Codului familiei, nu au dat nici un efect.

Or, motivul invocat de reclamant, despre eschivarea de la participarea la educația și întreținerea copilului minor, nu este unul suficient, deoarece părintele nu va fi exonerat de aceste obligații, chiar și în cazul decăderii din drepturi părintești.

Instanța de judecată reține, că motivul invocat de reclamant, despre neparticiparea pârâtei la întreținerea și educarea copilului minor, nu poate constitui o circumstanță suficientă de decădere a acesteia din drepturile părintești, chiar dacă este de acord cu decăderea din drepturile părintești.

Noțiunea de eschivare de la exercitarea obligațiilor părintești presupune ,,acțiunea de a se sustrage de la îndeplinirea unei obligații" astfel, simpla susține și recunoașterea acțiunii de către pîrîtă, este insuficientă pentru a concluziona rea-intenție a pârâtei de a executa obligațiile sale părintești ce țin de contribuția sa materială.

Totodată își găsește aplicabilitate speței și concluziile Curții Constituționale expuse în hotărîrea pronunțată la data de 6 iunie 2017, în care Curtea Constituţională a menționat, că în jurisprudenţa sa, Curtea Europeană a menționat că măsurile ce implică decăderea din drepturile părintești ar trebui să fie aplicate numai în circumstanțe excepționale și pot fi justificate doar dacă sunt motivate de o cerință imperativă care se referă la interesele copilului. Pentru identificarea interesului superior al copiilor într-un caz particular, trebuie să se țină cont de două aspecte: în primul rând, este în interesul suprem al copilului ca legăturile sale cu familia să fie păstrate, cu excepția cazurilor în care familia s-a dovedit a fi extrem de nepotrivită; și în al doilea rând, este în interesul superior al copilului ca acesta să se dezvolte într-un mediu sigur și liniștit. Potrivit jurisprudenţei Curţii Europene, aplicarea interzicerii totale şi absolute a exercitării drepturilor părinteşti, prin efectul legii, fără niciun control al instanţelor […] asupra interesului

minorilor, nu poate răspunde unei cerințe primordiale referitoare la interesele copiilor și, prin urmare, nu poate urmări un scop legitim, cum este protecția sănătății, a moralei sau a educației minorilor. În acest sens, Curtea a subliniat că măsura decăderii din drepturile părintești nu poate fi aplicată în mod arbitrar, fiind necesar asigurarea unui just echilibru între drepturile în concurs, în acest caz dreptul la viaţa de familie și interesul superior al copilului. Curtea a reținut că prevederea legală criticată nu aduce atingere dispoziţiilor articolului 28 combinat cu articolul 54 din Constituţie, în măsura în care decăderea din drepturile părintești este aplicată în interesul superior al copilului.

La caz, se reține că potrivit art. 3 alin. (1) din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, în toate deciziile care ii privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotiri sociale, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie sa fie luate in considerare cu prioritate. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că măsurile ce implică decăderea din drepturile părintești ar trebui să fie aplicate numai în circumstanțe excepționale și pot fi justificate, doar dacă sunt motivate de o cerință imperativă, care se referă la interesele copilului.

Instanța de judecată menționează că, în fiecare caz în parte sancțiunea decăderii din drepturile părintești trebuie să corespundă intereselor copilului minor, iar în speță reclamantul subliniază atitudinea iresponsabilă a pârâtei față de exercitarea drepturilor părintești, dar nu scoate în evidență modul în care decăderea pârâtei din drepturile părintești va avea un impact benefic și ar corespunde intereselor superioare ale copilului minor.

Simpla susținere a părților, și recunoașterea acțiunii de către pîrîtă, nu constituie temei de admiterea acțiunii, devreme ce acest fapt încalcă drepturile și interesele copilului minor, și instanța de judecată, reieșind din art. 60 alin.(5) CPC nu poate admite recunoașterea acțiunii în aceste circumstanțe.

Referitor la recunoașterea acțiunii de către pârâta, instanța de judecată reține că recunoașterea acțiunii ca element component al principiului disponibilității și facultatea procesuală stabilită de lege ce acordă posibilitatea finalizării unui proces intentat. Pârâta a recurs la acest mijloc procedural, nefiind asistată de un profesionist, fapt ce pune la îndoială capacitatea de a înțelege efectele juridice ale acestuia.

În viziunea pârâtei decăderea din drepturile părintești se impune din cauza nearanjării vieții familiale și din cauza că tatăl are grijă fața de fiul. În opinia instanței acest fapt, reieșind din interesul superior al copilului minor, nu constituie temei de decădere din drepturile părintești.

Astfel, din considerentele menționate, instanța de judecată, conchide, că temei de decădere din drepturi părintești a lui Baeva Ecaterina nu este, or

reclamantul n-a prezentat nici o probă ce ar constitui temei de decăderea din drepturile părintești, instanța de judecată n-a admis recunoașterea acțiunii de către pîrîta, așa cum lezează interesele copilului minor, motiv din care acțiunea înaintată de Baev Alexandru se respinge, din lipsă de temei.

În conformitate cu art. 67 lit. a), h) Codul familiei, art. art. 212, 236-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ş t e :

Se respinge acțiunea depusă de Baev Alexandru împotriva Baeva Ecaterina, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Centru mun. Chișinău cu privire la decăderea din drepturile părintești, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău, în termen de 30 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecător Angela CIUBOTARU